

прости съ нихъ, прѣди смърть-тѣ си. Той имъ напомнилъ всичкы-тѣ благодѣянїя Божїи и молилъ гы да бѣдѣтъ всекогы вѣрны Богу. Като прїелъ отъ народа общанїе, че никога нѣма да отстапятъ отъ закона Божїи, Исусъ Навинъ умрѣлъ на сто и десять годинъ отъ рожденїе.

ГЛАВА XLVI.

СѢДІИ. — Деввора пророчица.

Подиръ смърть-тѣ на Исуса Навина, Израилтяне-тѣ нѣмали общій вождь, който да нагледва за изпълненїе-то на законы-тѣ и да гы защитява отъ силны-тѣ и многочисленны неприятели. Кога служили Богу вѣрно, тогава самъ Богъ гы запазвалъ; а кога ся уклонявали отъ служенїе-то истинному Богу, тогава захващали да гы притѣсняватъ Хананеяне-тѣ, Моавитяне-тѣ, Филистимляне-тѣ, Мадїанитяне-тѣи Аммонитяне-тѣ. Но и въ това тяжко время Богъ не гы забравялъ, ако го призывали на помощъ со смиренїе: Той имъ испращалъ избавители, които ся наричали *сѣдїи*. Въ то время, когато гы притѣснявалъ Іавинъ, царь Ханаанскый, живѣяла една жена, по имя Деввора; тя была пророчица и сѣдїя надъ Израилтяне-тѣ. Съ неѣ ся совѣтовали Израилтяне-тѣ во всичкы-тѣ важны случаи и отъ неѣ узнавали волю-тѣ Божїю. Тя живѣяла подъ едно палмово дръво, въ горы-тѣ, които принадлежали на колѣно-то Ефремово. Богъ ъ явилъ, че ще избави Израилтяне-тѣ, които двадесять години страдали отъ Іавина, и заповѣдалъ ъ да испрати одного знаменита Нефеалимлянина, по имя Варакъ, съ десять тысящи чловѣкъ противъ Сисаръ, пѣлководца Іавиновъ. Деввора по-выкала Варака и явила му волю-тѣ Божїю; но Варакъ не ся рѣшавалъ да иде на войнѣ безъ неѣ. Тогава пророчица-та му ся вrekла да иде на едно съ него; при това тя казала: „азъ щѣ идѣ, но за това честь-та на побѣдѣ-тѣ